

[Finansministeren.]

forholdsvis stramme finans- og pengepolitik som vi. Ja, det ved jeg ikke; så var det selvfølgelig ikke gået særlig godt. Men det er jo netop ideen i den økonomiske politik, at man skal indrette den efter de økonomiske forhold i det pågældende land. Vi havde en overordentlig dårlig valutastituation i 1950; derfor måtte vi føre en stram finans- og pengepolitik. Andre lande havde en bedre situation; derfor var der selvfølgelig ingen fornuft i, at de skulle føre en politik, der var så stram som Danmarks. I dag er der andre lande, der har en værre situation end vi; derfor ser vi også, at de har strømmet deres politik. Vi ser, hvordan det ærede medlems broderparti i England allerede før det sidste regeringskifte var begyndt at afvikle den meget lave rentes politik. Omvendt har vi det nu lidt bedre; derfor kan vi lempe lidt, selvom vi skal passe på ikke at gå for langt.

Det ærede medlem stillede mig et spørgsmål om sygehusene, om det virkelig var rigtigt, at jeg havde sagt, at det var forkert, når man kunne ligge så billigt, som man kan, på visse sygehuse. Jeg er naturligvis klar over, at dette er et delikat spørgsmål, og jeg vil formentlig i morgen i „Social-Demokraten“ blive fremstillet som en asocial person, der ikke under den jævne befolkning at ligge billigt på sygehusene. Lad mig derfor sige, at jeg har et aktuelt eksempel i erindringen fra min egen familie. Et af min husstands medlemmer har fornylig ligget på et sygehus til en pris, der overraskede mig ved sin billighed, og jeg har dog en sådan indtægt, at jeg ikke i særlig grad trænger til hjælp fra det offentlige. Det er naturligvis ønskeligt og rigtigt — bag denne politik står hele dette ting —, at den jævne befolkning skal have hjælp i sygdomstilfælde, og derfor skal den også kunne ligge billigt på sygehusene, men jeg skal ikke lægge skjul på, at i hvert fald jeg personlig synes, at dette undertiden er gået over gevind. Det er ikke fornuftigt, at man kan bo væsentligt billigere på et sygehus end i sit hjem. Befolkningen skal jo betale det alligevel, hvadenten det hedder skatter eller noget andet.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen talte endelig om redernes tilskud og spurgte, hvordan vi rent praktisk havde tænkt os at ordne dette. Jeg skal vende tilbage til dette spørgsmål i det udvalg, der skal drøfte forbrugsafgifterne, hvor det formentlig er rimeligst at diskutere det.

Det ærede medlem hr. Elgaard spurgte mig, hvorfor vi i oversigten havde brugt

1949 som basisår. Jeg indrømmer, at det måske kan se noget tilfældigt ud, men forklaringen er simpelthen den, at de vanskeligheder, der har præget dansk politik i den seneste tid, dels stammer fra den engelske devaluering i efteråret 1949 og dels og navnlig fra Koreakrigen og den derpå følgende oprustning. Det er derfor, det som udgangspunkt for den aktuelle situation har været naturligt at tage året 1949, men jeg indrømmer, at i andre henseender virker dette år tilfældigt. Når man f. eks. skal ind på dette, som spiller en efter min mening for stor rolle i den politiske debat, at sammenlignende indtægtsudviklingen for forskellige befolkningsgrupper, så er dette år naturligvis tilfældigt.

Må jeg iøvrigt ikke sige, at når det ærede medlem sagde, at med 1949 som basisår var arbejdere m. v. steget 8 points, at tallet skal være 10.

Til det ærede medlem hr. Karl Olsen har jeg vist ikke yderligere bemærkninger. Jeg kan tilslutte mig de almindelige økonomiske betragtninger, som det ærede medlem fremsatte, og har allerede udtalt min tilfredshed med det, han sagde om liberaliseringen, hvilket understreger, at her står regeringen på samme linie.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte, at det radikale venstre ingenlunde var modstander af en vis overbudgettering. Jeg finder anledning til at påskønne, at det ærede medlem, skønt tilhørende oppositionen, så klart har taget dette standpunkt. Det stemmer også med, hvad det ærede medlem sagde om, at det økonomiske vejrlig er usigtbart, at vi står overfor store afdrag i fremmed valuta o. s. v., og jeg kan kun erklære mig enig med det ærede medlem i disse betragtninger.

Når det ærede medlem udtalte, at dette overskud på budgettet burde tilvejebringes indenfor den nuværende beskatnings rammer, så er forskellen mellem os egentlig ikke så stor, idet den kun drejer sig om dette toldforslag, som jeg ville tro at det ærede medlems parti, når vi kommer til de praktiske forhandlinger, vil have svært ved at gå 100 pct. imod. Men jeg imødeser altså, at vi kan få en frugtbar forhandling om dette, og jeg har jo tidligere udtalt min påskønnelse af, at det ærede medlems partifælle, det ærede medlem hr. Rager, på et område, hvor han foreslog en afgifts-nedsættelse, bebudede, at han ville komme med en kompensation på et andet område.

Jeg skal derudover gøre en bemærkning om en enkelt ting, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde. Det var vedrø-